

POSTANOWIENIE

9 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 9 lipca 2025 r. w Warszawie

zażalenia A. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z 21 marca 2024 r., VI Ca 284/23 (WSC 2/24),

w sprawie z powództwa J. G. i H. M.

przeciwko A. W.

o zapłatę,

oddala zażalenie.

(A.T.)

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie wyrokiem z 9 listopada 2023 r. w sprawie z powództwa J. G. i H. M. przeciwko A. W. o zapłatę, na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Myszkowie z 12 stycznia 2023 r., uchylił w całości zaskarżony apelacją wyrok Sądu pierwszej instancji, zniósł postępowanie przeprowadzone od 30 grudnia 2019 r. jako dotknięte nieważnością i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z 21 marca 2024 r. Sąd Okręgowy w Częstochowie odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od powyższego wyroku uznając, że jest ona niedopuszczalna. Skargę kasacyjną można bowiem wnieść od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku kończącego postępowanie w sprawie, zaś

treść art. 398¹ § 1 k.p.c. nie pozostawia wątpliwości, iż skarga kasacyjna nie przysługuje od wyroku sądu drugiej instancji, którym uchylono zaskarżony wyrok i przekazano sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Tego rodzaju wyroki (kasatoryjne) podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia do Sądu Najwyższego na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c.

Pozwana w zażaleniu na to postanowienie wniosła o jego uchylenie, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Wskazała, że wniesiona przez nią skarga kasacyjna nie została skierowana przeciwko zaskarżonemu wyrokowi w całości, lecz jedynie jego części dotyczącej braku zniesienia postępowania przeprowadzonego przed Sądem pierwszej instancji - jako dotkniętego nieważnością - w szerszym zakresie, tj. do 30 grudnia 2019 r. oraz rozstrzygnięcia o kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym przysługującym od prawomocnych wyroków lub postanowień w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie (art. 398¹ § 1 k.p.c.). Zaskarżeniu skargą kasacyjną podlegają zatem tylko te prawomocne wyroki sądu drugiej instancji i postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania, które kończą postępowanie w sprawie. Nie ulega wątpliwości, że waloru tego nie ma wyrok, którym sąd drugiej instancji uchyla zaskarżone apelacją orzeczenie sądu pierwszej instancji i przekazuje sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania (art. 386 § 2 i § 4 k.p.c.); nie kończy on bowiem postępowania w sprawie, lecz skutkuje koniecznością ponownego jej rozpoznania. Takie orzeczenie podlega zaskarżeniu zażaleniem na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. (zob. postanowienie SN z dnia 27 września 2024 r., I CSK 2804/23, nie publ. oraz orzecznictwo powołane w jego uzasadnieniu).

Tym samym błędne jest przekonanie skarżącej, że zawarte w orzeczeniu kasatoryjnym - wydanym na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. - określenie zakresu

zniesienia postępowania dotkniętego nieważnością stanowi niejako samodzielne rozstrzygnięcie podlegające zaskarżeniu skarga kasacyjną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(A.T.)

[R.G.]